

være tre, der stemmer for lovforslaget, og så mig, der stemmer imod, og to, der undlader at stemme.

Poul Nødgaard (DF):

Det er tilsyneladende et lovforslag, der har stor interesse, og det synes jeg er vældig godt.

Lad mig indledningsvis slå fast, at Dansk Folkeparti den 24. maj fik et brev fra BUPL, hvori der stod, at jeg var velkommen til at ringe for manden op, endda her i pinsen, og det gjorde jeg så. Men jeg synes, det var et lidt uforskammet brev, for i brevet anfægtede man Dansk Folkepartis troværdighed i relation til det foreliggende lovforslag, og det ligger sådan, at Dansk Folkeparti ikke udtalte sig om lovforslaget under dets førstebehandling.

I den forbindelse vil jeg sige til hr. Aage Frandsen, der friskt og frejdt har udtalt til Ritzau, at både Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti har talt imod lovforslaget under førstebehandlingen, at det er urigtigt, og jeg siger det her for at få det noteret i journalerne.

Og jeg vil også sige, at i vores parti lader vi os ikke diktere af BUPL eller af nogen som helst andre. Vi ser på forslagene, som de foreligger, og da jeg ikke sagde noget under førstebehandlingen, vil jeg her under andenbehandlingen kort redegøre for vores holdning til det foreliggende lovforslag:

Der er her tale om, at specielt den del af lovforslaget, der udgør det, jeg vil kalde voksendelen, imødekommer en forsømt gruppe i vort samfund, nemlig pædagogmedhjælperne, dagplejerne og omsorgsmedhjælperne osv., og derfor kan jeg ikke med min allerbedste vilje få ind i mit hoved, hvorfor SF og halvdelen af Enhedslisten kan være imod et sådant forslag.

Jeg fatter det ganske enkelt ikke, men jeg må så tage det som et klart udtryk for, at SF i denne sag mere eller mindre lader sig diktere af BUPL, og det synes jeg er nedslående. Jeg har i hvert fald ikke hørt nogen form for saglig forklaring på, hvorfor SF indtager den utrolig negative holdning til dette forslag, som SF gør.

Skal vi ikke lige prøve at se på, hvad det egentlig er, der kommer til at ske i virkelighedens verden: I virkelighedens verden er det jo sådan, at det bliver ganske frivilligt for de kategorier af medarbejdere, jeg har omtalt, om de vil gå på det kursus af 1 års varighed, der her tilbydes – fuldstændig frit, ingen vil tvinge dem til det, men hvis de ønsker det, kan de komme det.

Og så kommer det næste: De kan først komme på et sådant kursus, når det passer ind i arbejdsrytmen dér, hvor de er ansat, typisk i en kommune.

Og samtidig har forslaget ikke store samfundsøkonomiske konsekvenser. Det kan måske være svært helt at overskue de økonomiske konsekvenser af forslaget – det er nok umuligt at regne det nøjagtigt ud – men det tilgodeser den befolkningsgruppe, som vi også ønsker at få i tale på det uddannelsesmæssige område, og jeg troede faktisk, at hele Folketinget var enigt om at bidrage til en god uddannelsespolitik i dette land, men det ser det altså ud til at et stort mindretal ikke ønsker, og så kan jeg kun sige, at det respekterer jeg, selv om jeg overhovedet ikke forstår synspunktet.

Vi støtter dette lovforslag. Nu er der ingen ændringsforslag, men når det kommer til tredje behandling på fredag, vil vi trykke på de grønne knapper for at markere, at vi også gerne vil komme disse befolkningsgrupper i møde.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det er jo klart, som hr. Poul Nødgaard siger, at hvis man ikke har udtalt sig under førstebehandlingen, er det ikke rimeligt at blive kritiseret for noget, man ikke har sagt. Det er helt sikkert.

Men det, det handler om for Fremskridtspartiet, er at få SF og den halvdel af Enhedslistens gruppe, der er imod forslaget, til klart at tilkendegive her fra Folketingets talerstol, om de mener, at social- og sundhedsassistentuddannelsen er en discountuddannelse.

SF skriver i hvert fald i betækningsbidraget, at man i SF ikke mener, at der er behov for en meget kortvarig ungdomsuddannelse på pædagogområdet, og at man mener, at pædagogmedhjælperne skal have den almindelige 3½-årsuddannelse, for at uddannelsen kan være optimal, men en sådan uddannelse har social- og sundhedsassistenter jo ikke.

Og så er det, jeg vil spørge: Er det vigtigere for SF, at man skal have en meget lang eller i hvert fald længerevarende uddannelse, når man arbejder inden for pædagogområdet, end når man arbejder inden for sundhedssektoren, for ellers kan man ikke regnes for noget, og så er det bare en discountuddannelse, og så bliver den bare gjort til ingenting.

Det synes jeg er meget betænkeligt, og det er derfor, jeg blander mig i SF's holdning, vil jeg sige som undskyldning til hr. Aage Frandsen.